

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การสรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการใช้วงจรเดมมิ่งในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42ผู้วิจัยนำเสนอข้อมูลดังนี้

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย
2. สมมติฐานในการวิจัย
3. วิธีดำเนินการวิจัย
4. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
5. สรุปผลการวิจัย
6. อภิปรายผล
7. ข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยนี้ศึกษาการใช้วงจรเดมมิ่งในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42โดยมีความมุ่งหมายเพื่อ

1. ศึกษาการใช้วงจรเดมมิ่งในการบริหารงานวิชาการ
2. เปรียบเทียบการใช้วงจรเดมมิ่งในการบริหารงานวิชาการจำแนกตามเพศ ระดับ การศึกษา ตำแหน่งในการทำงานประสบการณ์ในการทำงานวิทยฐานะและขนาดของ โรงเรียน

สมมติฐานการวิจัย

สภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42ตามวงจรเดมมิ่ง แตกต่างกันเมื่อจำแนกตามเพศระดับ การศึกษตำแหน่งในการทำงานประสบการณ์ในการทำงานวิทยฐานะ และขนาดของ โรงเรียน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย
ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ผู้บริหารและครูของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42 จำนวน 2,335 คน

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารและครูเนื่องจากประชากรมีจำนวนแน่นอน (finite population) จึงได้มาจากการเปิดตารางของเครจซีและมอร์แกน(สุภาเพ็ญ จริยะเศรษฐ์ ,2542,หน้า 84)ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95ซึ่งได้จำนวนทั้งสิ้น 331 คน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (stratified random sampling) และใช้วิธีการสุ่มอย่างง่ายในการเลือกโรงเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้จัดทำเครื่องมือเป็นแบบสอบถาม (questionnaire) ที่เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) มี 5 ระดับ แบ่งออกเป็น 2 ตอนดังนี้ตอนที่ 1 เป็นแบบตรวจสอบรายการสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามตอนที่ 2 สอบถามการใช้วงจรเดมมิง (PDCA) ในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42 จำนวน 4 ด้าน คือ 1) ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา 2) ด้านการนิเทศภายใน 3) ด้านการพัฒนาบุคลากร และ 4) ด้านการจัดการระบบข้อมูลสารสนเทศซึ่งแบบสอบถามวัดประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาใช้เกณฑ์การประเมินในภาพรวม (holistic rubric) เป็นแนวทางการให้คะแนน โดยได้กำหนดระดับคะแนนเป็น 5 ระดับ คือ 5 (มากที่สุด), 4 (มาก), 3 (ปานกลาง), 2 (น้อย), 1 (น้อยที่สุด) โดยแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้รับคำแนะนำในการปรับปรุงแก้ไขจากอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญในด้านเนื้อหาและในการสร้างเครื่องมือ จำนวน 5 คน ช่วยตรวจสอบความเที่ยงตรง (content validity) และเสนอแนะข้อบกพร่อง แบบสอบถามที่สร้างมาแล้วนำไปทดลองใช้ (try out) กับผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการกลุ่มบริหารงานวิชาการ ครูหัวหน้ากลุ่มบริหารงานวิชาการและครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน โดยแบ่งตามความเหมาะสมเป็นผู้อำนวยการ ร้อยละ 20 ได้จำนวน 6 คน รองผู้อำนวยการกลุ่มบริหารงานวิชาการ ร้อยละ 20 ได้จำนวน 6 คน ครูหัวหน้ากลุ่มบริหารงานวิชาการ ร้อยละ 30 ได้จำนวน 9 คน และครู ร้อยละ 30 ได้จำนวน 9 คนแล้วนำมาหาค่าความเชื่อมั่น (reliability) โดยใช้วิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 0.990

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยทำหนังสือถึงคณบดีคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี เพื่อขอให้ทำหนังสือขอความร่วมมือไปยังสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42 เพื่อให้แจ้งไปยังผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42 ซึ่งเป็น

กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้โดยใช้วิธีส่งแบบสอบถามทาง ไปรษณีย์ ส่วนวิธีการเก็บแบบสอบถาม ได้แก่ ไปรับแบบสอบถามด้วยตนเองหรือให้สถานศึกษาส่งกลับทางไปรษณีย์ ตามกำหนดที่อยู่ และขอรับแบบสอบถามคืนภายใน 1 เดือนได้รับคืนมาร้อยละ 100

การจัดทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาค่าสถิติ โดยนำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมา จำนวน 331 ฉบับ ครอบคลุม ทำบรรณธิการและทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้คอมพิวเตอร์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้วิธีการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปตารางประกอบความเรียงวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการใช้วงจรเดมมิ่งในการบริหารงานวิชาการ ด้วยสถิติพื้นฐานโดยการหาค่าเฉลี่ยค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์ผลตามเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนดสถิติทดสอบที่ และสถิติทดสอบเอฟจากการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่โดยวิธีการของเซฟเฟ่

สรุปผลการวิจัย

ในการศึกษา การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42 ได้ข้อมูลจากแบบสอบถามทั้งหมด 331 ฉบับ โดยกลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย ผู้อำนวยการ จำนวน 33 คนรองผู้อำนวยการกลุ่มบริหารงานวิชาการ จำนวน 33 คนครูหัวหน้ากลุ่มบริหารงานวิชาการ จำนวน 50 คน และครู จำนวน 215 คน ส่วนใหญ่เป็นเป็นเพศหญิง ร้อยละ 55.29 มีระดับการศึกษา สูงกว่าปริญญาตรี ร้อยละ 54.38 มีตำแหน่งในการทำงานเป็นครูผู้สอน ร้อยละ 56.80 มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 20 ปี ร้อยละ 38.37 มีวิทยฐานะ ร้อยละ 65.86 และขนาดของสถานศึกษาขนาดเล็ก ร้อยละ 44.42สรุปผลดังนี้

1. การใช้วงจรเดมมิ่งในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42พบว่าภาพรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากและเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ดังนี้

1.1 ขั้นการวางแผนพบว่า ภาพรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงลำดับดังนี้ 1) ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา 2) ด้านการนิเทศภายใน 3) ด้านการพัฒนาบุคลากร และ 4) ด้านการจัดระบบข้อมูลสารสนเทศ

1.2 ขั้นการปฏิบัติพบว่าภาพรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงลำดับดังนี้ 1) ด้านการพัฒนาบุคลากร 2) ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา 3) ด้านการนิเทศภายใน และ 4) ด้านการจัดระบบข้อมูลสารสนเทศ

1.3 ชั้นการตรวจสอบภาพรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงลำดับดังนี้ 1) ด้านการนิเทศภายใน 2) ด้านการพัฒนาบุคลากร 3) ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาและ 4) ด้านการจัดระบบข้อมูลสารสนเทศ

1.4 ชั้นการปรับปรุงภาพรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงลำดับดังนี้ 1) ด้านการพัฒนาบุคลากร 2) ด้านการจัดระบบข้อมูลสารสนเทศ 3) ด้านการนิเทศภายในและ 4) ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา

2. เปรียบเทียบการใช้วงจรเดมมิ่งในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42 ปรากฏผลดังนี้

2.1 จำแนกตามเพศระหว่างเพศชายและเพศหญิง พบว่า ภาพรวมค่าเฉลี่ยชั้นการวางแผนชั้นการปฏิบัติ ชั้นการตรวจสอบ และชั้นการปรับปรุง ไม่แตกต่างกัน

2.2 จำแนกตามระดับการศึกษา ระหว่างผู้มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรีและสูงกว่าปริญญาตรี พบว่า ภาพรวมค่าเฉลี่ยชั้นการวางแผนชั้นการปฏิบัติ ชั้นการตรวจสอบ และชั้นการปรับปรุง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.3 จำแนกตามตำแหน่งในการทำงาน ระหว่างผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ ครูหัวหน้ากลุ่มบริหารงานวิชาการและครู พบว่า ในภาพรวมค่าเฉลี่ย ชั้นการวางแผนชั้นการปฏิบัติ ชั้นการตรวจสอบ และชั้นการปรับปรุง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.4 จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน ระหว่างน้อยกว่า 10ปี 10-20ปี และมากกว่า 20 ปี พบว่า ในภาพรวมค่าเฉลี่ย ชั้นการวางแผนชั้นการปฏิบัติ ชั้นการตรวจสอบ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ชั้นการปรับปรุง ไม่แตกต่างกัน

2.5 จำแนกตามวิทยฐานะ ระหว่างไม่มีวิทยฐานะและมีวิทยฐานะ พบว่า ในภาพรวมค่าเฉลี่ยชั้นการวางแผนชั้นการปฏิบัติ ชั้นการตรวจสอบ และชั้นการปรับปรุง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.6 จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา ระหว่างขนาดใหญ่พิเศษ ใหญ่ กลาง เล็ก ในภาพรวมค่าเฉลี่ยชั้นการวางแผนชั้นการปฏิบัติ ชั้นการตรวจสอบ และชั้นการปรับปรุง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยทำให้ทราบถึงการใช่วงจรเดมมิ่งในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42 สามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. การใช่วงจรเดมมิ่งในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42 ผลการศึกษา พบว่า ในภาพรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทั้งนี้เพราะว่า โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42 ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของการนำวงจรเดมมิ่งมาใช้ในการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา ซึ่งทำให้นักเรียนมีความรู้ ความสามารถ มีคุณลักษณะต่างๆ ครบถ้วนตามหลักสูตรมาตรฐานการศึกษา สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียนโรงเรียนมีทิศทางในการจัดการศึกษาที่ชัดเจนตามมาตรฐานกลางที่กำหนด โดยมีระบบบริหารคุณภาพ มีการทำงานที่เป็นมาตรฐานจากความร่วมมือของบุคลากรทุกฝ่าย มีการแสดงความรับผิดชอบในการจัดการศึกษาที่สามารถตรวจสอบได้อย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่องตลอดจนชุมชนมีความมั่นใจในการจัดการศึกษาของสถานศึกษา เข้าร่วมจัดการศึกษาและส่งบุตรหลานเข้าเรียนในสถานศึกษา ตลอดจนสถานศึกษาและหน่วยงานที่รับผู้จัดการศึกษามีความมั่นใจและพึงพอใจในคุณภาพของผู้จบการศึกษา รับนักศึกษาเข้าศึกษาต่อหรือทำงานจึงทำให้การใช่วงจรเดมมิ่งในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42 ภาพรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับผลการวิจัยของ จตุพร เถาว์ศิริ (2548, หน้า 80) ผลการวิจัยพบว่า ภาพรวมแต่ละขั้นตอนและแต่ละบริการมีระดับการปฏิบัติมาก สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ประกอบ พอดี (2549, บทคัดย่อ) พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาใช่วงจรเดมมิ่งกับการปฏิบัติงาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เขต 1 ในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ วีรยา คำแหง (2552, บทคัดย่อ) ผลการวิจัยพบว่า สภาพการบริหารกิจกรรมลูกเสือและเนตรนารี ตามวงจรเดมมิ่งในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี ภาพรวมอยู่ในระดับมาก

เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายด้าน ในแต่ละชั้น สามารถอภิปรายได้ ดังนี้

1.1 ชั้นการวางแผนพบว่า ภาพรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงลำดับดังนี้ 1) ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา 2) ด้านการนิเทศภายใน 3) ด้านการพัฒนาบุคลากร และ 4) ด้านการจัดระบบข้อมูลสารสนเทศ ทั้งนี้เพราะว่า โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42 มีการวางแผนงานใช้หลักการที่ว่า การวางแผนจะช่วยพัฒนาความคิดต่างๆ เพื่อนำไปสู่รูปแบบที่เป็นจริง โดยอยู่บนพื้นฐานของความเป็นจริง สามารถเข้าใจได้ สามารถวัดได้ สามารถปฏิบัติได้ และสามารถบรรลุผลสำเร็จได้จึงทำให้การใช่วงจรเดมมิ่งในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษา

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42 ด้านการวางแผนอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับผลการวิจัยของ จตุพร เถาว์หิรัญ (2548, หน้า 80) ผลการวิจัยพบว่า การวางแผนในภาพรวมแต่ละบริการมีระดับการปฏิบัติมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของประกอบ พอดี (2549, บทคัดย่อ)พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาในช่วงจรเดมมิ่งกับการปฏิบัติงาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เขต 1 ด้านการวางแผน ภาพรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ วีรยา คำแหง (2552, บทคัดย่อ) ผลการวิจัยพบว่า สภาพการบริหารกิจกรรมลูกเสือและเนตรนารี ตามวงจรเดมมิ่งในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี ด้านการวางแผน ภาพรวมอยู่ในระดับมาก

1.2 ขั้นการปฏิบัติพบว่าภาพรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงลำดับดังนี้ 1)ด้านการพัฒนาบุคลากร 2) ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา 3) ด้านการนิเทศภายใน และ 4) ด้านการจัดระบบข้อมูลสารสนเทศทั้งนี้อธิบายได้ว่าโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42มีการดำเนินงานต่อเนื่องจากการวางแผน โดยมีการมอบหมายผู้รับผิดชอบในการปฏิบัติงานตามลักษณะงานเวลาและภารกิจของแต่ละส่วนงาน โดยมีการนิเทศแนะนำ กำกับติดตาม เพื่อให้งานเป็นตามที่กำหนดจึงทำให้การในช่วงจรเดมมิ่งในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42ขั้นการปฏิบัติ อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับผลการวิจัยของ จตุพร เถาว์หิรัญ (2548, หน้า 80) ผลการวิจัยพบว่า ภาพรวมด้านการปฏิบัติตามแผน (do)แต่ละบริการมีระดับการปฏิบัติมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของประกอบ พอดี (2549, บทคัดย่อ)พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาในช่วงจรเดมมิ่งกับการปฏิบัติงาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เขต 1ด้านการปฏิบัติตามแผน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ วีรยา คำแหง (2552, บทคัดย่อ) ผลการวิจัยพบว่า สภาพการบริหารกิจกรรมลูกเสือและเนตรนารี ตามวงจรเดมมิ่งในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี ด้านการดำเนินงาน ภาพรวมอยู่ในระดับมาก

1.3 ขั้นการตรวจสอบภาพรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงลำดับดังนี้ 1) ด้านการนิเทศภายใน 2) ด้านการพัฒนาบุคลากร 3) ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาและ 4) ด้านการจัดระบบข้อมูลสารสนเทศทั้งนี้อธิบายได้ว่าโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42 มีขั้นตอนการตรวจสอบและประเมินผลแพ้ของการปฏิบัติตามแผนกล่าวคือ ขั้นตอนนี้เป็นกรกำกับ ติดตามผลการปฏิบัติหรือการดำเนินงานที่สถานศึกษาจัดทำขึ้นว่าได้ปฏิบัติตรงตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่ รวมถึงปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานแล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์แปลความหมายเพื่อพัฒนางานให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้นจึงทำให้การในช่วงจรเดมมิ่งใน

การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42 ด้านการตรวจสอบอยู่ในระดับมากสอดคล้องกับผลการวิจัยของ จตุพร เถาว์หิรัญ (2548, หน้า 80) ผลการวิจัยพบว่า การตรวจสอบ ภาพรวมแต่ละขั้นตอน และแต่ละบริการมีระดับการปฏิบัติมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ ประกอบ พอดี (2549, บทคัดย่อ) พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาใช้วงจรเดมมิ่งกับการปฏิบัติงาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ด้านการตรวจสอบติดตาม ในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก

1.4 ด้านการปรับปรุงภาพรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงลำดับดังนี้ 1) ด้านการพัฒนาบุคลากร 2) ด้านการจัดระบบข้อมูลสารสนเทศ 3) ด้านการนิเทศภายใน และ 4) ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาทั้งนี้อธิบายได้ว่าโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42 มีขั้นตอนการปรับปรุงและพัฒนาโดยการทบทวนแผนงานเพื่อปรับปรุงระบบและวิธีการดำเนินการให้เหมาะสม ซึ่งส่งผลให้การบริหารงานมีการจัดระบบการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพและต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการนำข้อมูลข่าวสารสารสนเทศที่ได้จากการตรวจสอบ มาพิจารณาวางแผนหาแนวทางปรับปรุงแก้ไขการปฏิบัติงานและข้อบกพร่องของคณะทำงาน เพื่อให้เกิดมาตรฐานและมีประสิทธิภาพของงานมากยิ่งขึ้นและมีการจัดทำรายงานผลการดำเนินงานเพื่อเป็นข้อมูลสารสนเทศในการพัฒนาต่อไปจึงทำให้การใช้วงจรเดมมิ่งในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42 ด้านการปรับปรุง อยู่ในระดับมากสอดคล้องกับผลการวิจัยของ จตุพร เถาว์หิรัญ (2548, หน้า 80) ผลการวิจัยพบว่า การปรับปรุงและพัฒนา ภาพรวมแต่ละขั้นตอน และแต่ละบริการมีระดับการปฏิบัติมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ ประกอบ พอดี (2549, บทคัดย่อ) พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาใช้วงจรเดมมิ่งกับการปฏิบัติงาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ด้านการแก้ไขปรับปรุงในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2. เปรียบเทียบการใช้วงจรเดมมิ่งในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42 ปรากฏผลดังนี้

2.1 จำแนกตามเพศ ระหว่างเพศชายและเพศหญิง พบว่า ภาพรวมค่าเฉลี่ยขั้นการวางแผนขั้นการปฏิบัติขั้นการตรวจสอบ และขั้นการปรับปรุงไม่แตกต่างกันทั้งนี้เพราะว่า เพศเป็นตัวแปรที่ไม่มีผลต่อการใช้วงจรเดมมิ่งในการบริหารงานวิชาการถึงแม้สถานภาพทางด้านเพศจะแตกต่างกันแต่ผู้บริหารและครูมีระดับการใช้เหมือนกัน จึงทำให้สถานภาพทางด้านเพศไม่มีความแตกต่างกันและไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้สอดคล้องกับงานวิจัยของ ประกอบ พอดี (2549, บทคัดย่อ) พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาใช้วงจรเดมมิ่งกับการปฏิบัติงาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ในภาพรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกันสอดคล้องกับการ

วิจัยของ วีรยา คำแหง (2552, บทคัดย่อ) ผลการวิจัยพบว่า ผลการเปรียบเทียบสภาพการบริหารกิจกรรมลูกเสือและเนตรนารี ตามวงจรเดมมิ่งในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี จำแนกตามเพศ ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน

2.2 จำแนกตามระดับการศึกษา ระหว่างผู้มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรีและสูงกว่าปริญญาตรี พบว่า ภาพรวมค่าเฉลี่ยขั้นการวางแผน ขั้นการปฏิบัติ ขั้นการตรวจสอบและขั้นการปรับปรุง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อธิบายได้ว่า ระดับการศึกษาเป็นตัวแปรที่มีผลต่อวงจรเดมมิ่งในการบริหารงานวิชาการ โดยผู้มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีการใช้วงจรเดมมิ่งในการบริหารงานวิชาการสูงกว่าผู้มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี จึงทำให้แตกต่างกันและเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับงานวิจัยของจตุพร เกาว์ศิริ (2548, หน้า 80) ผลการวิจัยพบว่า การเปรียบเทียบสภาพและปัญหาการบริหารงานแนะแนว ด้านวุฒิการศึกษา ในภาพรวมของสภาพปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2.3 จำแนกตามตำแหน่งในการทำงาน ระหว่างผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ ครูหัวหน้ากลุ่มบริหารงานวิชาการและครูพบว่า ในภาพรวมค่าเฉลี่ยขั้นการวางแผน ขั้นการปฏิบัติ ขั้นการตรวจสอบ และขั้นการปรับปรุง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เพราะว่า ตำแหน่งในการทำงานมีผลต่อการใช้วงจรเดมมิ่งในการบริหารงานวิชาการโดยผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ ในภาพรวม มีการใช้วงจรเดมมิ่งในการบริหารงานวิชาการสูงกว่า ครูผู้สอน จึงทำให้เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับงานวิจัยของจตุพร เกาว์ศิริ (2548, หน้า 80) ผลการวิจัยพบว่า ภาพรวมของสภาพปัญหา ด้านตำแหน่งในการทำงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2.4 จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน ระหว่างน้อยกว่า 10ปี 10-20ปี และมากกว่า20ปี พบว่า ในภาพรวมค่าเฉลี่ย ขั้นการวางแผน ขั้นการปฏิบัติ ขั้นการตรวจสอบ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ขั้นการปรับปรุงไม่แตกต่างกันทั้งนี้เพราะว่า ประสบการณ์การทำงานมีผลกับการใช้วงจรเดมมิ่งในการบริหารงานวิชาการ โดยผู้มีประสบการณ์ในการทำงาน 10-20ปี และมากกว่า 20ปี มีการใช้วงจรเดมมิ่งในการบริหารงานวิชาการสูงกว่าผู้มีประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า 10ปีจึงทำให้เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของวีรยา คำแหง (2552, บทคัดย่อ) ผลการวิจัยพบว่า การเปรียบเทียบสภาพการบริหารกิจกรรมลูกเสือและเนตรนารี ตามวงจรเดมมิ่งในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี จำแนกตามประสบการณ์เกี่ยวกับลูกเสือและเนตรนารีในสถานศึกษา ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน

2.5 จำแนกตามวิทยฐานะ ระหว่างไม่มีวิทยฐานะและมีวิทยฐานะ พบว่า ในภาพรวมค่าเฉลี่ยขั้นการวางแผน ขั้นการปฏิบัติขั้นการตรวจสอบ และขั้นการปรับปรุง แตกต่างกันอย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เพราะว่า วิทยฐานะเป็นตัวแปรที่มีผลต่อการใช้วงจรมั่งในการบริหารงานวิชาการ โดยผู้ที่มีวิทยฐานะ มีการใช้วงจรมั่งในการบริหารงานวิชาการสูงกว่าผู้ที่ไม่มีความรู้ทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทำให้ผลการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

2.6 จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา ระหว่างขนาดใหญ่พิเศษ ใหญ่ กลาง เล็ก ในภาพรวม ค่าเฉลี่ย ชั้นการวางแผน ชั้นการปฏิบัติ ชั้นการตรวจสอบ และชั้นการปรับปรุง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เพราะว่า ขนาดของสถานศึกษาเป็นตัวแปรที่มีผลต่อการใช้วงจรมั่งในการบริหารงานวิชาการ โดยขนาดสถานศึกษาใหญ่พิเศษมีการใช้วงจรมั่งในการบริหารงานวิชาการสูงกว่าขนาดของสถานศึกษา ใหญ่ กลางและเล็ก ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับงานวิจัยของประกอบ พอดิ (2549, บทคัดย่อ)พบว่าการเปรียบเทียบ ผู้บริหารสถานศึกษาใช้วงจรมั่งกับการปฏิบัติงาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จำแนกตามขนาดโรงเรียน โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับผลการวิจัยของจตุพร เถาว์หิรัญ (2548, หน้า 80) ผลการวิจัยพบว่า การเปรียบเทียบสภาพและปัญหาการบริหารงานแนะแนว ในภาพรวมของสภาพปัญหา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเมื่อจำแนกตามขนาดสถานศึกษา

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยเกี่ยวกับการใช้วงจรมั่งในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42 ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเพื่อเป็นประโยชน์ต่อการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการ หรือปรับเปลี่ยนพฤติกรรมความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 จากการศึกษาพบว่ามีการใช้วงจรมั่งในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42 ภาพรวมและรายด้านคือ ชั้นการวางแผน ชั้นการปฏิบัติชั้นการตรวจสอบและชั้นการปรับปรุงและพัฒนาอยู่ในระดับมากดังนั้นหน่วยที่เกี่ยวข้องควรมีการส่งเสริมให้ผู้บริหารใช้วงจรมั่งในการบริหารงานวิชาการให้ได้ระดับมากที่สุด

1.2 ผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมให้ครูใช้วงจรมั่งในการปฏิบัติงานของตนเอง และสนับสนุนให้นำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนด้วย

1.3 การใช้วงจรมั่งในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42 ควรมีขอบเขตและกรอบกำหนดเวลาอย่างชัดเจน

และควรจัดหาผู้เชี่ยวชาญร่วมเป็นคณะกรรมการในการตรวจสอบ ประเมินผล ตลอดจนการส่งเสริมการจัดทำสถิติข้อมูลและรายงานสรุปผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง เพื่อเป็นการพัฒนาและปรับปรุงการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาต่อไป

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาการใช้วงจรเดมมิ่งในการบริหารงานในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานใน
ทุกๆ ด้านเพื่อจะได้ศึกษาผลการดำเนินงานให้สอดคล้องกันทุกงาน

2.2 ควรศึกษาการใช้วงจรเดมมิ่งในการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนมัธยมศึกษา
ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาของเขตอื่นๆ